

1883

AFSENDER

Ludwig Kabell

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Datering tilføjet senere

Afsendersted:

Rosenvængets Parallelvej 5

Arkivplacering:

Mappe 23 nr. 21 a og b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

NOV. 83

Rosenvej Parallelvej 1883

ROSENVEJ MUSEET

Dato 23. Nr. 21

Nære Venner Tak for dit Brev, men det
 skulde nok have været mig den skønneste
 jys mener jys bende have erindret den
 Tidselodag i Tide, men vi fejrede den
 her hos mig. Niels Jensen og Persen
 og jys gjorde os en ganske om et Tæd Klej,
 men min Moder havde sendt mig et
 et Glas Punsch af den der forhandles i
 Rosenvangs Material og Delicatessforretning
 satte den forrødne Lys og Odeur paa det
 hele. Om det mest anseende Gjeltek dog
 var, da jys satte en temmelig stor Kratke
 Lyttetøj midt paa Bordet og gav bogen
 af mine Gæster en afstørret Paletkraver
 - Haanden, skal jys ikke viden afgjøre.
 Vi mangler hjælp og som vi kan
 jys drikker vi Kaff og om formiddagen
 det troer jys er kendsgjort og ikke dyrt.
 - Til Lykke med det der kommer
 Nære Ven, ja vi drak da den Kaff, og om
 jys end ikke holdt nogen lang Tale saa mætte
 jys det dog. Lorensens Atelier er stort grum
 me stort og dyrt at varme op og seend at
 varme op. Skade at Viggo Peters kom bagefter
 Nils Vige og os at jys var alligevel saare glad
 ved hans tilværelse, eftersom der aandede
 end kendsgjort Velvilje mod mig i hele
 hans Brønnen, og det tiltalte mig, mest
 jys tilsluttede sig at hans Projekt der kun
 Maade det halve af hvad jys her giver fri
 Ode mig loenge da jys her kun boer ma
 nedt vis, men jys fandt dog at det var noget
 Fitteri at bo to Maanedes her og 3 d. to der, især
 da jys her er bleven modtaget og behandlet med
 stor Opmærksomhed, og da jys troer at det egentlig
 vilde gøre Fri Lorensen meget glad af det om jys

om jø saa høit, for at give en Snes
Kroner om Aarsinden. Skjædet Børn
Lag var saa hos Vægs Møder og jo boer
nok at troe, at den der agger
bektagede at det var bag efter
han nu best at det haster ikke jø
at man kan godt blive hjulpet for.
man vent, men man skal
løse og løse. Tadij af Bst kan man
løse mig. Dessom du nu videt at
Bethorens Sonate staaer daglig, gaa mil delig.
Klaver, at jo ikke kan lade mig, for en
men af min Kuvdag ind at jo skal
Spilsk anse den og se om jø kan
Kornene efter, hvordan B. det kan
der Passage alle disse Recorder, da
danne. De udbragde, mi er i pua den
vets Kj. - Pa endnu pitter jo da agner
imellem en lille Grog ind, det er disse
smaa simple Melodier som ligger
paa den mest omhyggelige Maade
og med de afværgende Remoniering
smart med de prædige, Prædike, smat
med denne gylde Længsindes Aften
som i Taler mig, men naturligvis
Hørheden Borden og Hølen og Ginitalele
den her Bittamen for os, selv, og ingen
kan, vist Corcoran der. Men at
tørstet ene mi engang ikke for alle
Ting og mindet for mine.
Dag er det nu blevet, alle dag, og
det er flere dage siden jo skov adst.
tig var. Fordag, og Fordag en Tour hjem
paa Landet, det gjer saa vand med
Saadan en Vind, og jo troer, og
alle til saadan en lille Forspising. Det
en Tanker, de løbe løst med mig.

naar jø adder den forløb, alene
ke kan været ude af besøg Folk
dag, jo synes det er ganske hen
indtroedels ad tage. Det paa en
Gang og saa tog jo alle Folk der
loede udi, Vedterbrættet. Godspede
var naturligt vis ikke Kierne Børn
løde udi, Pæpneren trapp, da den
Keller ikke. Kan en meget flittig
vint, chlejdsmunde proper re.
Natter. Jo troer man Børn
gad en Gang, endnu lidt vel
Guldet men det Kunder vi
jo nok andes der Kan være
Dag. Det taber sig mere og mere
jo troer og seisen siger det og saa
at min Farve bliver smigle
a) soligere, der for et.
Dag, et Lysmotiv om Aften
ude paa Landed, paa hele Reper
Kerind med Fernbanen, ogte jo
ad gjenkalde det i helt sin F. hede
for midt ind i Gje og min
Fantasi tumlede stundom med
en Blevramme paa 4 Blev
- ja jo kom endog saa vidt
at jo fandt det ville blive en Aft
for den danske Nation, om den
kanne blive saaledes representert
paa den skandinaviske Klokling
for Høraaret. - men saa
dag revede Læredet Lagen efter
der atod nemlig et Donskalk et.

til Fugatten Gjælland i aaben Sø
af hallossale Dimensioner,
i en søgrøn Laksir dinglede
det vældige Skrog med Lineal,
traktent Tougroerk og Masten
og den søne Sol farvede Leflene
rødgule paa de indvendig Halvdeler.
I Fantasien var dette nu helt
forandret til en sildig Aften
ved Mørkets Frembrud den mørke
blaalige Nat himmel tabte sig ned i
Vest i det klareste blidly Høilys
lysende fint varmen de Hjoer
og de lilla Layer steg langsomt op
ad, nederst mørkere Høilys
men højere oppe med varms
Stjer og översat oppe led lyse
paa overnærms Luft, Den
var en Kala saa oromatisk
en Övergang saa orreltende
en Altslag tungt med Vinger,
et Lendskat med Herlufsholms
Bjærkove i Mellengrinde og
spredte Hasselbærke i Forgrunden
hvor de sidste Blade hang bærende
paa de fine Grenender, der stode
stærkt og smukt tegnede mod den
opklarede. Himmel der spædede
Natteprast men nøljet Vej. —
Saa kom Fri Överran af sagde, nej
Gjælland var næsten færdig og
den vilde him dag gjerme paa, og
min Stemning ligger endnu i övste
Etage ufuldstændig, Blandet mellem

mange andre Ting af
lige saa flygtige en Art, men
alle faldte med de bedste Tatosætt
født af samme Fader som altid
glad huseren og spænde nage
gag og lykkeligt om sine Børn
men hvermange af dem
kom saa vidt at de blot fik
et Navn?

Men lad dette være nok for
har mærket alt troet mig
Kjære Døden og mærke ogsaa
min Kjære Tilhører med al
der Interesse for Skjønter min
egen Opfindsomhed.

Kjære gamle Ven saa Du læn
ges en Familie, det engang det
og for skulde ikke rose Dig om
det ikke var tilføddet ja her
er soamænd ogsaa nage
der, der er værd at holde af
og hver mig en Utillfredshed der
end paakommer hans Livet
er der dog ingen der vill miste
det, stakkels Anders Gjellaender
han vill vist have givet et
Paradis om han ejed et forat
beholde det, men saa tog vi
dog det fra ham det lille Liv
i Livsvarigt Toengsel som havde
veent den eneste Skilighed det var
det Haab han naede toengsel

og da det var forbi levede han 14
Dage i Jødens forførelse. Angot som
viad er ånnit, at tænke sig.

Det er vor sidste beklagelige
Mænd som fyldte i de to
Folk og der tales frem og tilbage
halde Foredrag og sælges Pæcer
om for og imod og distinkteres
offentlig og privat.

Men saa Dig selv. Du
vel og mit Vær. Tak for
begge Brevene og for Minder
nået noget om Dig her
og der, saa spille for mig
Ild med specielle Breve
det man Du ikke være
for gløbsfyldt med.

Din hengivne
Lidende Kæll.